

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoPr/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215208295
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1215208295.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobcu: F. M. S., J. X.X.XXXX, G. N. XX, XXX XX L. proti žalovanému: P.-SK N..V..Q.., N. N. N. XXX, G., F.: XX XXX XXX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, o zaplatenie 13.236,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 23. apríla 2018, č. k. 16Cpr/3/2015-182, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca, zohľadniac právoplatný výrok v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 16Cpr/3/2015-122, ktorým bolo konanie v časti o zapl. 2.129,30 eur zastavené, domáhal voči žalovanému zaplatenia cestovných náhrad vo výške 11.107,18 eur s prísl. za jazdu súkromným motorovým vozidlom v období od 1.6. 2012 až 9.10.2013 v prospech žalovaného ako zamestnávateľa. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že dňa 29. 6. 2012 uzatvoril žalobca (ako zamestnanec) a žalovaný (ako zamestnávateľ) pracovnú zmluvu, s nástupom žalobcu do práce 3. 7. 2012, na výkon práce „stavebný dozor“, dohodnutou mesačnou mzdou 1.000 eur brutto, s miestom výkonu práce „Sídlo spoločnosti P.-SK N. XXX, G. a zároveň v zariadení staveniska stavby podľa určenia zamestnávateľom“. V článku 3 bod v pracovnej zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi k výkonu práce v mieste zariadenia staveniska a stavby kanceláriu, PC, telefón, tlačiareň a kancelárske potreby, pričom rukou je v zmluve dopísané aj „auto“. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú a to do ukončenia prác na zverenom projekte. Súd prvej inštancie ďalej skutkovo zistil, že žalovaný uzavrel dňa 29.6.2012 ako dodávateľom so spol. N. I.V. M. H., M..N.. (N.) ako objednávateľom Zmluvu o poskytovaní služieb, ktorej predmetom bol výkon stavebného dozoru na stavbe "Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu O. H.". Súd prvej inštancie ani po doplnení dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nemal v prejednávanej veci za preukázané, že by žalobca v rozhodnom období, t.j. počas doby trvania pracovného pomeru kedykoľvek žiadal žalovaného o udelenie súhlasu s použitím vlastného osobného motorového vozidla podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. Žalobca v konaní nepreukázal ani to, že by ho žalovaný vyslal na pracovnú

cestu na ktorú by použil vlastné motorové vozidlo za čo by mu patrili náhrady podľa zákona o cestovných náhradách alebo zákonníka práce. Žalobca nikdy počas doby trvania pracovného pomeru žalovaného neinformoval, že by nebol schopný plniť si svoje pracovné povinnosti bez toho, aby mu poskytol motorové vozidlo. Sporné v konaní nebolo ani to, že žalobca sa počas trvania pracovného pomeru neobrátil na žalovaného so žiadosťou o preplatenie cestovných náhrad a nepredložil mu doklady potrebné pre ich vyúčtovanie v zmysle § 29 ods. 3 zák. č. 283/2002 Z.z. Nesporná bola aj skutočnosť, že žalobca si jednotlivé cestovné príkazy vyplnil sám bez toho, aby ich schválil zodpovedný pracovník žalovaného, pričom žalovaný jednoznačne poprel, že by niekedy žalobcu vyslal na služobnú cestu. Navyiac zo žalovaným predloženej e-mailovej komunikácie zo septembra 2012 jednoznačne vyplynulo, že žalovaný v rozhodnom období disponoval motorovým vozidlom, ktoré slúžilo pre potreby zamestnancov.

3/ Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia, odkazujúc na § 42 ods. 1, § 43 ods. 1, 2, 4 Zák. práce a § 2 ods. 1, 3, § 3 ods. 1, § 7 ods. 1, § 29 ods. 3 zákona č. 283/2002 Z.z. súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení o existencii nároku na zaplatenie žalovanej čiastky titulom cestovných náhrad alebo bezdôvodného obohatenia žalovaného a žalobu zamietol.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p. a plne procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

5/ Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe a zaviazže žalovaného na zaplatenie sumy 11.107,18 eur s prísl. Dôvodil neplatnosťou čl. I bod 4 pracovnej zmluvy týkajúceho sa miesta výkonu práce a pracoviska žalobcu a ďalej tým, že jeho povinnosťou nebolo jazdiť súkromným autom zadarmo, aby mohol vykonávať svoju prácu a žalovaný to mal v cene - teda zaplatené. Pre posúdenie celého sporu je podľa žalobcu najdôležitejšie, že ho žalovaný pri uzatvorení pracovnej zmluvy dňa 2.11.2011 požiadal, aby pri výkone práce stavebného dozoru na O. H. používal súkromné motorové vozidlo, ktoré mu preplatí podľa výšky cestovných náhrad, teda cestovných príkazov. Žalovaný bol podľa zmluvy č. XXX/XXXX a pracovnej zmluvy povinný poskytnúť mu služobné auto, mal to v cene, za čo fakturoval a dostal i peniaze, teda sa jednoznačne obohatil podľa § 454 Obč. zák. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu na výkon práce poskytol auto od 2.11.2011. Súd prvej inštancie odignoroval ním predložené dôkazy, a to pracovnú zmluvu dozora pre ČOV, v ktorej je tiež uvedené poskytnutie auta, pričom dozorovi pre ČOV auto poskytnuté bolo a žalovanému nie, čo je pracovné vykorisťovanie. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí opomenul, že peňažné plnenie zmluvy Č.. XXX/XXXX bolo z Eurofondov, ktoré treba použiť na to, na čo sú určené, v prvom rade na plnenie podmienok zmluvy č. XXX/XXXX, a teda aj na poskytnutie služobného auta pre dozor pre kanalizácie.

6/ Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolacej argumentácii žalobcu uviedol, že medzi ním a žalobcom nedošlo k uzatvoreniu dohody o cestovných náhradách. Žalobca vykonával pre žalovaného činnosť stavebného dozora na líniovej stavbe kanalizácia, odkanalizovanie O. H., pričom celá dozorovaná trať mala dĺžku cca. 30 km. Tento úsek sa však nerobil naraz, ale v priebehu dlhšieho obdobia, cca. dvoch rokov, preto nebola potreba jazdenia takého množstva kilometrov. Cesty, ktoré si vyúčtoval žalobca sú zjavne cestami, ktoré vykonával z adresy svojho bydlisko do práce, avšak jeho povinnosťou ako zamestnanca, bolo dostaviť sa do práce na svoje náklady. Navyiac, počty kilometrov uvedené žalobcom sú nereálne, scestné a nemajú nič spoločné so zdravým rozumom. Zo strany žalobcu ide o kverulanské uplatňovanie práva, v odvolaní si zamieňa rôzne skutkové a právne stavy zavádza súd, pričom argumentuje pôvodnou zmluvou uzatvorenou medzi žalovaným a spoločnosťou N.. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť dve osobné vozidlá, čo aj urobil a tieto dve motorové vozidlá boli na predmetnej stavbe zabezpečené.

7/ Žalobca v odvolacej replike zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Vo vzťahu k zmluve Č.. XXX/XXXX poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/319/2008, podľa ktorého porušenie zmluvnej povinnosti je protiprávnym úkonom aj vo vzťahu k poškodenému, ktorý nie je účastníkom zmluvy. V kontexte s týmto rozhodnutím má právo uplatniť si nárok v zmysle žaloby, keď žalovaný vedome a úmyselne konal protiprávne, nepredložil mu písomnú zmluvu na používanie súkromného motorového vozidla na pracovné účely tak, ako ho o to požiadal 2.11.2011.

8/ Žalovaný v odvolacej duplike uviedol, že žalobcom označené rozhodnutie NS SR nemá s prejednávanou vecou nič spoločné. Konštatoval, že zmluva o poskytnutí služieb č. XXX/XXXX ukladá žalovanému poskytnúť zamestnancom dve motorové vozidlá, ktoré aj poskytol, pričom jedno z nich aj žalobcovi pri výkone práce, čo vyplýva z predloženej elektronickej komunikácie medzi žalobcom, žalovaným a F.. S.. Akcentoval, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by ho v rozhodnom období od 1.6.2012 do 9.10.2013 požiadal o udelenie súhlasu s použitím vlastného motorového vozidla a rovnako nepreukázal ani skutočnosť, že by ho vyslal na pracovnú cestu, na ktorú by použil vlastné motorové vozidlo.

9/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

10/ Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu žalobcu, odvolací súd poukazuje na ods. 8 svojho uznesenia č.k. 6CoPr/13/2016-148 zo dňa 24.8.2017, v ktorom sa vysporiadal s námietkou žalobcu týkajúcou sa neplatnosti čl. I bod 4 pracovnej zmluvy ohľadom miesta výkonu práce a pracoviska žalobcu. V súvislosti s uplatneným nárokom v označenom rozhodnutí zaujal aj stanovisko k inštitútu pracovnej cesty (§ 57 Zák. práce) a uzavrel, že výkon práce žalobcu na stavebnom projekte „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu H.e“ nemal charakter pracovnej cesty (§ 2 ods. 3 zákona o cestovných náhradách), pretože išlo o územie líniovej stavby, teda pravidelné pracovisko žalobcu v zmysle pracovnej zmluvy (viď. ods. 9 uznesenia č.k. 6Copr/13/2016). Z uvedeného dôvodu žalobcovi nevznikol nárok na cestovné náhrady podľa § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. v spojení s § 145 ods. 1 Zák. práce titulom náhrady za používanie cestného motorového vozidla pri pracovných cestách.

11/ Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že ani po doplnení dokazovania v intenciách uznesenia odvolacieho súdu č.k. 6CoPr/13/2016, nevzišlo v konaní skutkovo najavo, že by žalovaný požiadal žalobcu o využitie jeho súkromného motorového vozidla v súvislosti s plnením pracovných úloh v zmysle pracovnej zmluvy (v spise na čl. 174 sa nachádza e-mailová komunikácia žalobcu a žalovaného z ktorej vyplýva, že žalobcovi bolo pre účely plnenia pracovných povinností k dispozícii služobné motorové vozidlo); rovnako tak žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal svoje skutkové tvrdenie, že vozidlo N. Y., D.: U. XXX G. skutočne v prospech zamestnávateľa pri plnení svojich pracovných úloh v rozhodnom období použil.

12/ Možno teda zhrnúť, že žalobca nepreukázal existenciu akéhokoľvek právneho titulu (dôvodu) vo vzťahu k uplatnenému nároku voči žalovanému a preto odvolací súd zdieľa názor súdu prvej inštancie, že žaloba je v plnom rozsahu nedôvodná. Pokiaľ žalobca argumentuje Zmluvou o poskytnutí služieb č. XXX/XXXX odvolací súd uvádza, že ide o právny vzťah založený medzi žalovaným a tretím subjektom (N. I. M. H., M..N.), z ktorého žalobcovi neplynú voči žalovanému žiadne finančné nároky. Odvolací súd dáva do pozornosti žalobcovi, že posudzovanie dodržiavania pravidiel pri použití prostriedkov z fondov Európskeho spoločenstva (v tomto prípade z Operačného programu životné prostredie pre programové obdobie 2007-2013) žalovaným presahuje rámec tohto sporového konania a preto sa prvoinštančný, a rovnako tak ani odvolací súd, nemohol v konaní zaoberať otázkou nastolenou žalobcom, či žalovaný ako dodávateľ služieb skutočne z poskytnutých prostriedkov zabezpečil pre svojich zamestnancov min. 2 osobné autá. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/319/2008, je odvolací súd názoru, že nie je v prejednávanej veci aplikovateľné, pretože vychádza z celkom odlišných skutkových a právnych okolností.

13/ Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

14/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).